

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010071
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3517010071.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným O. N., I.. XX.XX.XXXX O. G., trvale bytom I. W. I. O., T. U. XXXX/X, stíhaný na slobode a W. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., trvale bytom I. W. I. O., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, obžalovaný O. N. trestne stíhaný pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), obžalovaný W. W. trestne stíhaný pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 12. apríla 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X O. N., I.. XX.XX.XXXX O. G., trvale bytom I. W. I. O., T. X, na slobode,
X W. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., trvale bytom I. W. I. O., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava,

s ú v i n n í, ž e

O. N. a W. W. spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 02.09.2011 v čase asi o 02,40 hod. v Novom Meste nad Váhom na Tematínskej ulici 27 vnikli do predajne potravín Supermarket Hájovky tak, že obvinený O. N. kovovým rebríkom žltej farby, ktorý vzal od vedľajšieho bytového domu, rozbil sklo na okne predajne z ľavej strany objektu od hlavného vchodu a následne obvinený W. W. vošiel dovnútra predajne, odkiaľ odcudzil cukrovinky, a to žuvačky zn. Airwaves 49 kusov v hodnote 26,95 €, žuvačky zn. Orbit 65 ks v hodnote 31,20 €, žuvačky zn. Winterfresh 64 ks v hodnote 35,20 €, žuvačky zn. Orbit spearmint 16 ks v hodnote 4,16 €, cukríky zn. Airwaves 3 ks v hodnote 2,34 €, cukríky zn. Halls 18 ks v hodnote 11,88 €, žuvačky zn. Orbit pre deti 25 ks v hodnote 10,25 €, žuvačky zn. Wrigleys 2 ks v hodnote 2,60 €, cukríky zn. Skittles 5 ks v hodnote 2,10 €, cukríky zn. Golia 13 ks v hodnote 5,59 €, žuvačky zn.. Orbit 9 ks v hodnote 10,08 €, cukríky zn. Besipky Lipo 59 ks v hodnote 19,47 € a následne obaja z miesta činu odišli, uvedeným konaním spôsobili spoločnosti Hájovky, spol. s r.o., Nové Mesto nad Váhom, Tematínska 2284/27, IČO: 34149830, škodu krádežou vecí celkom 161,82 € a poškodením okna celkom 50,- €, pričom W. W. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/13/09 z 09.12.2009, právoplatným dňa 27.04.2010, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

obžalovaný O. N.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

obžalovaný W. W.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný O. N.
prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

obžalovaný W. W.
prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný O. N.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný W. W.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného W. W., I.. XX.X.XXXX O. G., u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považuje za dostatočný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/82/2012-202 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/6/2013-221 zo dňa 18.06.2013 vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/116/2014 zo dňa 12.11.2015 vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej L. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., bytom I. W. I. O., W.. H. XXX/X, škodu vo výške 30 eur (slovom tridsať eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená L. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., bytom I. W. I. O., W.. H. XXX/X, so zvýškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.06.2013 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 676/11-52 zo dňa 04.06.2013, na obvinených O. N., I.. XX.XX.XXXX O. G. a na W. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., za skutok 1 u obvineného N. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a u obvineného W. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. V predmetnej obžalobe bol za skutok 2 obvinený N. trestne stíhaný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. U obvineného N. boli veci pôvodne vedené samostatne pod sp. zn. 2T/176/2012, sp. zn. 2T/92/2013 a 2T/56/2014 spojené na spoločné konanie uznesením č. k. 2T/176/2012-420 zo dňa 23.01.2015, konanie je teraz vedené pod sp. zn. 2T/176/2012. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 2T/176/2012-539 zo dňa 25.01.2016, právoplatné dňa 25.01.2016, bola zo spoločného konania vylúčená trestná vec voči obvineným N. a W. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom na samostatné prejednanie a rozhodnutie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 2T/5/2017 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2018 za účasti obžalovaných a obhajcu obžalovaného W. W. a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný O. N. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku 1) uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 676/11-52 zo dňa 04.06.2013, doručenej súdu dňa 11.06.2013, právne kvalifikovaného u tohto obžalovaného ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Vladimíra Krajčíka na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody. Obžalovaný vyhlásil, že má záujem nahradiť poškodenú vzniknutú škodu.

Obžalovaný W. W. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku 1) uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 676/11-52 zo dňa 4.6.2013, doručenej súdu dňa 11.6.2013 právne kvalifikovaného u tohto obžalovaného ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného W. W. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody.

Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenou L.U. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., bytom I. W. I. O., W.. H. XXX/X, spolu vo výške 211,82 eur.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je vlastníctvo vecí, ďalej držba vecí, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Tento záujem bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona - obžalovaný O. N. a prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona - obžalovaný W. W. tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaní spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním, uvedený čin spáchal obžalovaný W. W., hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona u obžalovaného N. a podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona u obžalovaného W.. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného W. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona - obžalovaný O. N. a prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona - obžalovaný W. W.. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a náhrade škody podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného N. a W., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného N. a W., lustrácia SP obžalovaných, správy OR PZ na obžalovaných, správy o povesti na obžalovaných, oboznámením spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/133/2012, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/82/2012 a Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/5/2014.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného O. N. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Trenčín trestným rozkazom sp. zn. 8T/41/2013 zo dňa 30.09.2013, právoplatný dňa 25.01.2014 pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pričom sú rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/74/2012 zo dňa 04.06.2012 za trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na tunajšom súde je voči obžalovanému O. N. vedené konanie, ktoré nie je právoplatne skončené, pod sp. zn. 2T/176/2012, a to pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona (pôvodne vedené pod sp. zn. 2T/56/2014), prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (pôvodne vedené pod sp. zn. 2T/176/2012), pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (pôvodne vedené pod sp. zn. 2T/92/2013). U obvineného N. boli veci pôvodne vedené samostatne pod sp. zn. 2T/176/2012, sp. zn. 2T/92/2013 a 2T/56/2014 spojené na spoločné konanie uznesením č. k. 2T/176/2012-420 zo dňa 23.01.2015, konanie je teraz vedené pod sp. zn. 2T/176/2012.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný N. nebol doposiaľ priestupkovo riešený.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne a z vyjadrenia obžalovaného N. vyplýva, že pracuje u manželky, ktorá má živnosť v oblasti stavebníctva.

Zo správy o povesti Mesta Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.03.2018 vyplýva, že obžalovaný N. je ženatý, je otcom troch neplnoletých detí, z ktorých jedno žije s obžalovaným v spoločnej domácnosti. Obžalovaný mal voči mestu dlh, podľa jeho vyjadrenia je tento už vyplatený. Jeho správanie nebolo riešené Komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného W. W. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 26-krát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Trnava rozsudkom sp. zn. 0T/44/2017 zo dňa 16.05.2017, právoplatný dňa 25.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To 84/2017 zo dňa 25.01.2018, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ochranný dohľad na dva roky. U obžalovaného W. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/82/2012-202 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/6/2013-221 zo dňa 18.06.2013 vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/133/2012 zo dňa 11.06.2012 bol zrušený. Zároveň prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/116/2014 zo dňa 12.11.2015 vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a vzhľadom na rozhodnutie Okresným súdom Piešťany rozsudkom zo dňa 22.09.2014, sp. zn. 2T/170/2012, právoplatný dňa 18.10.2014, pričom súd v danom prípade upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/82/2012. Na tunajšom súde je voči obžalovanému W. W. vedené konanie, ktoré nie je právoplatne skončené, pod sp. zn. 2T/142/2015, a to pre trestný čin za spolupáchatelstvo pokračujúceho zločinu skrátenie dane a poistného podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, kde je na tunajšom súde podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste a obžalovanému W. W. hrozí v tomto konaní nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 80 mesiacov, kde je vo veci nariadený termín verejného zasadnutia v dňoch 11. až 15. júna 2018.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný W. sa doposiaľ dopustil troch priestupkov, a to v dňoch 28.02.2014 a 10.12.2014 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a dňa 25.11.2014 priestupku proti majetku.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne a z vyjadrenia obžalovaného W. vyplýva, že obžalovaný je pracovne zaradený vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaného O. N. súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovanými v zmysle § 257 Trestného poriadku, ktoré prokurátor a obhajcovia navrhli prijať, a vzhľadom na následné prijatie vyhlásení o vine obžalovaných súdom, pričom svoje konanie pred súdom i oľutovali. Súčasne obom obžalovanému N. priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku nakoľko vyhlásenie obžalovaných o vine napomohlo pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom a v dôsledku toho nemuselo byť vykonané rozsiahle dokazovanie. U obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného O. N. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Na túto priťažujúcu okolnosť súd prihliadol, a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, nakoľko väčšinu z jeho odsúdení nemá zahladené. Trestný zákon ustanovuje v § 212 ods. 2 za prečin krádeže trest odňatia slobody až na dva roky. Vzhľadom na to, že predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného N. prevýchovný vplyv a obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil opakovane, súd pristúpil u tohto obžalovaného k uloženiu nepodmienečného trestu s cieľom naplnenia účelu trestu. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného. V prípade obžalovaného O. N. súd dospel k záveru, že možno aplikovať v jeho prípade ustanovenia o znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona, kedy trestná sadzba po úprave bola do 16 mesiacov. Na základe týchto úvah senátu tunajšieho súdu dospel k záveru, že je dôvodné a zákonné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody znížený podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona vo výmere 3 (tri) mesiace, ktorý zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd obžalovaného N.Č. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný W. W. bol doposiaľ dvadsaťšesťkrát súdne trestaný, a to za rôznorodú trestnú činnosť. U obžalovaného W. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/82/2012-202 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/6/2013-221 zo dňa 18.06.2013 vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/133/2012 zo dňa 11.06.2012 bol zrušený. Zároveň prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/116/2014 zo dňa 12.11.2015 vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň je na tunajšom súde vedené konanie, kde je podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste, kde obžalovanému W. hrozí trest odňatia slobody vo výmere 80 mesiacov. U obžalovaného W. W. teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, avšak s poukazom na charaktere žalovanej trestnej činnosti, odstup času od spáchania skutku (skutok zo dňa 02.09.2011, rozhodovanie súdu dňa 12.04.2018), okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho aktuálnej nápravy, dospel súd k záveru, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu ako páchatel'a možno považovať za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/82/2012-202 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/6/2013-221 zo dňa 18.06.2013 vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom

stráženia a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/5/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 12.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/116/2014 zo dňa 12.11.2015 vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a preto podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného W. W. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu, nakoľko považuje uvedený trest na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou Ľ.U. W., I.. XX.XX.XXXX O. G., bytom I. W. I. O., W.. H.M. XXX/X, spolu vo výške 211,82 eur, pričom podľa uznesenia ČVS:ORP-739/NM-NM-2011 zo dňa 02.09.2011 boli odcudzené veci v hodnote 161,82 eur vrátené poškodenej, nakoľko pre ďalšie konanie neboli potrebné a neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve poškodenej na tieto veci. Poškodená si uplatnila náhradu škody vo výške 50 eur za poškodené okno, pričom podľa Faktúry č. 038/11 zo dňa 02.09.2011 jej vznikla škoda poškodením okna vo výške 30 eur, ktorú jej súd priznal a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).